

Ἐπὶ τοῦ βάθρου ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ ἀφιερώσαντος τὸ ἄγαλμα τῇ Θέμιδι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ῥαμηνουντίου καλλιτέχνου. Πρόκειται περὶ ἔργου τῆς τετάρτης ἡ τῶν ἀρχῶν τῆς τρίτης ἐκατονταετηρίδος. Τὸ γλυκύν καὶ εὐγενὲς ἥθος τῆς θεᾶς ἀπεδόθη θυματίσιας, ἐμποιεῖ δὲ ἔξαισιαν ἐντύπωσιν. Νομίζω διτὶ τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν μαργαρίτην τοῦ ἡμετέρου μουσείου, καὶ εὐθα κατετέθη χθές. Εὔρομεν πρὸς τούτοις ἄγαλμα τῆς ἵερειας τῆς θεᾶς Θέμιδος, φυσικοῦ μεγέθους, καὶ ἄγαλμα ἐφή-
βου, ἀμφότερα καλῶς διατηρούμενα· καὶ πολλὰ ἄλλα ἀγαγείμενα. Ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐπιγραφῆς τὸ ἄγαλμα τοῦ ἡρήθου εἴνε τὸν ἔργον τῆς πέμπτης ἐκατονταετηρίδος, ἐκ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ βάθρου ἀναγλύφων κλασικώτατον πάντων εἴνε τὸ ἄγαλμα τῆς ἱερείας. Καθ' ὑστερόγραφόν τι εὑρέθησαν ἔτι πρὸ τῆς περατώσεως τῶν ἀνασκαφῶν συντρίμματα τῶν τριῶν ἀγαλμάτων, δυστυχῶς ὅμως οὐχὶ αἱ κεῖρες τῆς Θέμιδος.

ΕΙΔΗΣ ΣΕΙΣ

Ἐν τῇ σχολῇ τῶν πολιτ. ἐπιστημῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδιδάσκοντο μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ ἀρμενικὴ οὐχὶ ὅμως ὑποχρεωτικῶν. Τελευταῖον ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις ἐκήρυξεν ὑποχρεωτικὴν διδασκαλίαν τῶν γλωσσῶν τούτων εἰς δλας τὰς τάξεις. Καὶ τῆς μὲν Ἑλληνικῆς καθηγητῆς διωρίσθη δ. κ. Γ. Ἀκεστορίδης, τῆς δὲ Ἀρμενικῆς οἱ Ἀχμέτ Μουχτάρ ἐφέντης καὶ Ὁχανές ἐφέντης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΣΙΔΟΡΙΔΗΣ ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν χυριακὴν ἀπέθανεν ἐν Μόντε Κάρλο διόπου διέτριβε ταξιδεύων χάριν τῆς πασχούσης ύγειας του διακεκριμένος καὶ σεβαστὸς λόγιος Ι. Ι. Σκυλίσσης ἐν ἡλικίᾳ 71 ἑτῶν. Γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ τῷ 1819 ἐκ Χίου πατέρος καὶ Σμυρναίας μητρός, νήπιον μόλις τριετὲς ἔτυχε μετὰ τῶν γονέων του ἐν Χίῳ κατὰ τὴν τρομερὰν σφαγήν, ἐσώθη δὲ ἐπὶ φαριτού πλοιαρίου μετὰ πολυήμερων περιπλάνησιν. Τα πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη ἐν Κυθήραις, ἐμαθήτευε δὲ καὶ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ τῆς Σμύρνης. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ τοῦ πρώτου διὰ τὸ ἐμπόριον, ἀλλ᾽ ὁ νεαρὸς Σκυλίσσης ἐτράπη πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν. Ἐν Σμύρνῃ ἐχρημάτισε τὸ πρῶτον συντάκτης τῆς «Μνημοσύνης», τῆς «Ἀμυλθείας», τοῦ «Ἄργου». Ἐν ἑτεῖ 1849 ἰδρυσε τὴν Ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης, πολιτικὴν καὶ φιλολογικήν, ὑπῆρξε δὲ καὶ ἴδρυτης τῆς Τεργεσταίας «Ἡμέρας». Τὸ πρῶτον αὐτοῦ ταξιδίον εἰς Γαλλίαν ἐπεχείρησε τὸ 1841, ὅπου διέμενεν ἐπὶ τετραετίαν ἐν Παρισίοις, διακούνων ποικίλα μαθήματα. Κατὰ τὸ 1867 ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους ὅπου ἰδρυσε τὰ «Μυρία Οσκα», εἰκονογραφημένην ἐφημερίδα, ἐκδιδούμενην μέχρι τῶν παραμονῶν τοῦ γαλλοερεμανικοῦ πολέμου.

Ἐξαιρετικῶς ἀνεδείχθη διάσημος καὶ τοῦτον ὀφείλονται κάλλισται μεταφράσεις ὄνομαστῶν μυθιστορικῶν καὶ ποιητικῶν ἔργων τῆς γαλλικῆς φιλολογίας. Πρῶτον μεταφράστικὸν ἔργον του ὑπῆρξεν διάσημος τῆς Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης τοῦ «Ραχίνα», καὶ τὰ «καθ' ἡρῶ καὶ λέανδρον» τοῦ Μουσαίου εἰς στίχους. Όμοιώς δὲ καὶ τὸ ποίημα τοῦ Λαμπρατίου. Οἱ θάνατος τοῦ Σωκράτους μετηνέγθη ὑπὸ αὐτοῦ ἐμμέτρως εἰς τὴν ἡμετέραν γλώσσαν. Πλήθος μεταφράσεων γαλλικῶν μυθιστορικῶν ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἐπιφυλλίδας τῶν ἐφημερίδων τῶν διόποιων ἥτοι ἰδρυτῆς τῆς συντάκτης. Αἱ ὄνομαστέρεται ἐξ αὐτῶν εἴναι ἡ τῶν «Ἀποκρύφων τῶν Παρισίων» τοῦ Σύνη, ἡ δημοσικωτάτη καὶ πλείστας ἐκδόσεις ἀριθμούσα τῶν «Ἀθλίων» τοῦ Βίκτωρος Ούγκω, ἡ τοῦ «Δὸν Κιγκάτου» τοῦ Κερβάντη, καὶ αἱ ἐλεύθεραι παραφράσεις τριῶν κωμῳδιῶν

τοῦ Μολιέρου ἔμμετροι τοῦ «Ταρτούφου» καὶ «Μισανθρώπου», ἐν πεζῷ δὲ λόγῳ τοῦ «Φιλαργύρου».

Αλλὰ καὶ ίδια αὐτὸς ἔργα ἐφιλοπόνησεν. Πολλὰ τῶν ποιημάτων καὶ ἀσματίων δημοσικώτατα κατέστησαν, τραγουδοῦνται ἀκόμη καὶ ζῶσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ λαοῦ. Τὰ γνωστότατα ἔκεινα «Τοῦ πολέμου ἡμέραν» ἀνατέλλει, «Ἀν ἦτο τρόπος ν' ἀνακαλύψῃς τὸ Τύχην ἀλλοπρόσαλλος», καὶ τὸ συγκινητικὸν τραγοῦδι τῆς «Μυρτιάς» πάντα εἶνε ἐμπνεύσεις τῆς Μούσης του. Τὰ ποιήματά του ἐξέδωκε τῷ 1847 εἰς τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Στιγμαί». Ἐνῷ διέτριβεν ἐν Σμύρνῃ ὁ Σκυλίσσης ἐσχε τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσῃ τὸν Λαμπρατίνον. Ο μέγας ποιητής, παρεπιδημῶν ἐν Σμύρνῃ, καὶ μαθὼν διτὶ διάσημης στηρίζει τὸν Λαμπρατίνον. Ο Σμυρναῖς ποιητής προσέφερεν εἰς τὸν κλεινὸν ἐπισκέπτην τοὺς στίχους του, ώς καὶ τὴν μετάφρασιν τοῦ «Θανάτου τοῦ Σωκράτους» μετά ίδιας ώρης «Πρὸς τὸν Λαμπρατίνον».

Ἐπανελθὼν ἐκ Γαλλίας διάσημης ἐγκατέστη ἐν Αθήναις. Δέν ἔπαισε δὲ δημοσιεύσων ἑκάστοτε εἰς διάφορα φύλλα περιοδικὰ τῆς πρωτευόσης ἀρρόθρα καὶ διατρίβας ἐπὶ παντοῖων ζητημάτων, καὶ συγκαλῶν εἰς ἀναγγελίας πατέρων τοῦ «Παρνασσοῦ» ποληπλήθες ἀκροστήριον, ὅπερ ἐτερπε διὰ τῆς θυματίσιας αὐτοῦ ἀπαγγελίας, εἰς ἣν μεταξὺ τῶν ἐν Αθήναις λογίων δὲν εἰχεν ἐφάμιλλον.

Ο Σκυλίσσης καὶ τὴν «Εστίαν» ἐτία προσέφερεν εἰς τὴν συνεργασίας του. Αποδημήσαντας νῦν καταλείπει ἀνέκδοτον μαχρὸν ἔργον ἐν πεζῷ «Ἡμέραι Παθῶν καὶ Αναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Εθνους» καὶ ἔμμετρον καλλίστην μετάφρασιν τοῦ «Κωνσταντίου» τοῦ Ωζίε.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

14. **Οκτωβρίου.** Σήμερον ἐγένοντο καθ' ἄπαι τὸ κράτος αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ, καθ' ὃς ἐπεισιψήφησαν οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πλὴν τοῦ νομοῦ Αττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐν τῷ ὅποιω ἐπέτυχον 19 κυριερητικοὶ καὶ 3 ἀντιπολιτεύσιμοι.

15. **Οκτωβρίου.** Αποθανών προχθεὶς ἐκηρύχθη σήμερον δ. Ν. Δηλιγιάννης, πρόσεδρος τοῦ Αρείου Πάγου καὶ ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

16. **Οκτωβρίου.** Περὶ τὴν μεταμερίαν ἀνελθούν εἰς τὸ Ανάκτορα δ. κ. Τρικουπῆς ὑπέδηλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν βασιλέα, περὶ δὲ τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἐκλήθη δ. κ. Θ. Δηλιγιάννης, εἰς δὲν ἀνετεθῆ διγηματίσμος ὑπουργείου. Ο. κ. Δηλιγιάννης ἀποδεχθεὶς τὴν ἐντολὴν ἐζήτησε διορίαν ἡμερῶν τινῶν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν φίλων του. — Συνεπείᾳ τῆς παραίτησεως τῆς κυβερνήσεως πολλοὶ ὑπάλληλοι παρηγήθησαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας» δημοσίευει «Ἀγγελίαν περὶ ἐκδόσεως εἰς πώλησιν ἀντιτύπων τῆς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Βυζαντίου. Τὸ συγγράμμα τοῦτο εἰσχε καταστῆ ὅλως δυσεύρετον, διὰ τῆς ἀνατυπώσεως δὲ τοῦ Α' τόμου, καὶ καταρτίσεως πλήρων σωμάτων αὐτοῦ τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας» προσέφερεν ἀλλήν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν φίλους τῶν ἐκτελεσθεῖσαν ἀναγνωστήρων, οἵτινες, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θὰ προσμήνωσι νὰ ἀποκτήσωσιν οὕτω πολύτιμον ἔργον. Τὰς περὶ τούτου, αἰτήσεις των δύνανται ν' ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κασδόνην διευθυντὴν τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Εστίας» εἰς Αθήνας.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Κατὰ τὸ δημοσίευσθαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μηνιαῖον δελτίον τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς «Ελλάδος» μετὰ τῶν ξένων κρατῶν, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας δρ. 10,693,475 πληρώσαστα τέλη δρ. 2,235,860. Απὸ τῆς 1 Ιανουαρίου μέχρι τέλους Αὔγουστου εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας δρ. 64,187,281